

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrație Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr.88/X 2012

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.A. .X.

înregistrată la Agenția Națională de Administrație Fiscală - Direcția
generală de soluționarea a contestațiilor sub nr.**907271/01.08.2011**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., prin adresa nr.X./26.07.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală sub nr. **X/01.08.2011**, asupra contestației depusă de **S.C. .X.S.A., cu sediul în .X., str. .X., nr.X, sector X, cod poștal X, C.U.I. X.**

Contestația este formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./50/17.06.2011**, emisă în baza Procesului verbal de control nr.X./17.06.2011 încheiată de reprezentanții Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-au stabilit în sarcina societății mai sus amintite obligații suplimentare în sumă totală de **.X. lei**, reprezentând:

- Accize	.X. lei
- TVA	.X. lei
- dobânzi/maj. de întârziere accize	.X. lei
- dobânzi/maj. de întârziere TVA	.X. lei
- penalități de întârziere accize	.X. lei
- penalități de întârziere TVA	.X. lei

În raport de data comunicării **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./50/17.06.2011**, în data de **20.06.2011**, astfel cum rezultă din data înscrisă pe ștampila plicului poștal aflat în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind depusă la Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale .X., în data de **15.07.2011**, așa cum reiese din ștampila de înregistrare aplicată de organul vamal pe originalul contestației aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 art. 207 alin(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X.S.A.**

I.Prin contestație, S.C. .X.S.A. solicită anularea actelor administrative, respectiv Decizia pentru regularizarea situației nr..X./50/17.06.2011 și a Procesului verbal de control nr..X./17.06.2011 pe motivul că, societatea *“în calitate sa de importator direct din spațiul extracomunitar de produse energetice, destinate livrării în vederea utilizării drept combustibil pentru navigație, nu avea obligația legală de a deține o autorizație de expeditor înregistrat, pentru a beneficia de regimul de scutire de la plata accizelor reglementat de art.206⁶⁰ alin.(1), lit.b din Codul Fiscal și pct.113.1.2 din normele metodologice, aprobate prin HG nr.44/2004.”* Astfel contestatara susține că, deținerea unei astfel de autorizație și anume cea de expeditor înregistrat *“reglementează circulația produselor accizabile, în regim suspensiv de acciză, de la un antrepozit fiscal sau din import, către una din destinațiile, prevăzute expres și limitativ, la art.260³⁰, alin.(2), lit.a* “ reglementare care nu i se poate aplica întrucât combustibilul energetic importat de aceasta nu are decât o singură destinație și anume *“aprovizionarea navelor cu combustibil pentru(....)”* așa cum prevede art.206⁶⁰ alin.(1), lit.b din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, republicat cu modificările și completările ulterioare, precum și pct.113.1.2 din HG nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal.

Societatea arată că prevederile pct. 113.1.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările trebuie interpretate în strânsă legătură cu prevederile pct. 82 alin 4 din același act normativ, iar impunerea unor condiții noi, altele decât cele avute în vedere de legiuitor, exced cadrului legal.

De asemenea, societatea învederează că autoritatea vamală, fără să indice temeiul de drept, consideră că S.C. .X.S.A. *“nu avea posibilitatea deținerii legale a produselor accizabile, în regim suspensiv de la plata accizelor”* și arată că *“în depozitul subscrisei, situat în .X., Port – X, X, deținut legal în baza unui contract de închiriere și autorizat legal ca antrepozit vamal, în mod legal este permisă deținerea mărfurilor în regim suspensiv de la plata drepturilor vamale, inclusiv a accizei, până la momentul importului(ieșirii, punerii în liberă în liberă circulație)”*.

Totodată contestatara arată că potrivit Autorizației de utilizator final pe care o deține, *“permite achiziționarea în regim de scutire directă de la plata accizelor”*, iar mai mult *“în cazul în speță, deținerea calității de expeditor înregistrat, ar fi exclusiv calitatea de distribuitor autorizat și utilizator final”*.

În continuare societatea aduce în susținere adresa nr..X./23.12.2010 de răspuns a Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X., la o solicitare a .X. SRL privind *“Tratamentul vamal și fiscal al importurilor de combustibil destinat a fi utilizat de nave pentru navigația în apele comunitare și pe căile navigabile de interior”* și totodată arată că *“prin răspunsul dat, autoritatea vamală a comunicat subscrisei, procedura legală, pe care aceasta a respectat-o întocmai, operațiunile fiind acceptate de autoritatea vamală și validate de sistemul EMCS”*.

De asemenea contestatoarea invocă prevederile art.228 Legii nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare și arată că *“autoritatea vamală nu poate reveni retroactiv după ce în prealabil a aprobat operațiunea pentru ca ulterior să solicite plata unor diferențe de impozite și accesorii, deoarece Codul Vamal Comunitar și Codul Vamal Român interzice aceasta”*.

Ca aspect procedural societatea invederează asupra încălcării dreptului contribuabilului de a fi ascultat, invocă, în acest sens prevederile art.9 din Codul de procedură fiscală și menționează faptul că din actul de control lipsesc *“adresa organului emitent, documentele verificate, precum și precizarea locului unde s-a desfășurat controlul”*.

În concluzie, societatea contestă în totalitate și accesorii calculate și comunicate de organele vamale și ale căror calcule sunt eronate, potrivit principiului de drept *“accessorium sequitur principale”* și solicită anularea **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./50/17.06.2011**, emisă în baza Procesului verbal de control nr..X./17.06.2011 încheiată de reprezentanții Direcției județene pentru accize și operațiuni vamale .X..

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației nr..X./50/17.06.2011 reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au constatat următoarele: s-au stabilit obligații în sarcina **S.C. .X.S.A.** în suma totală de **.X. lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată, accize, precum și accesorii aferente.

S.C. .X.S.A. cu declarațiile vamale nr.X ROGL.X., .X., .X., .X., .X., .X., .X. din perioada 21.01.2011-18.03.2011 a pus în liberă circulație, motorină, anexând totodată facturile comerciale, autorizația de utilizator final nr. RO.X./18.01.2011, certificate de cantitate, rapoarte de încercări.

Organele de control au constatat că, societatea a solicitat prin codul adițional înscris la rubrica 31 a declarațiilor vamale scutirea de la plata accizelor prevăzută la art.260⁶⁰ alin(1), lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens, organele de control vamal au constatat că **S.C. .X.S.A.** nu deține autorizație de expeditor înregistrat, fapt ce i-ar fi oferit posibilitatea de a pune produsul în liberă circulație în regim de scutire de la plata accizelor, în

situația în care destinația motorinei ar fi fost una dintre cele prevăzute la art.260³⁰ alin(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele vamale arată că societatea este autorizată ca utilizator final, respectiv ca distribuitor de combustibil pentru navigație, în conformitate cu autorizația de utilizator final nr. RO.X./18.01.2011, ce îi conferă posibilitatea de a efectua livrări către persoane care detin certificat de autorizare pentru navigație la prețuri fără accize, potrivit pct. 113.1.2 alin(20) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În concluzie organele vamale au constatat că societatea nu beneficiază de regimul de scutire de la plata accizelor la punerea în liberă circulație a motorinei care face obiectul declarațiilor vamale reverificate și pentru care s-a utilizat codul adițional "A2H" astfel stabilindu-se obligații suplimentare de plată reprezentând accize, TVA, precum și accesoriile aferente.

Pentru stabilirea obligațiilor suplimentare de plată organele de control au luat în considerare dispozițiile art.136 alin(1)-(2), art.260³⁰ alin(2), lit.a), art.206⁶⁰ alin.(1), lit.b, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.113.1.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, art.78 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 de instituire a Codului vamal Comunitar, O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de acestea, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la obligații suplimentare stabilite în sarcina societății, în sumă totală de .X. lei, reprezentând:

- Accize	.X. lei
- TVA	.X. lei
- dobânzi/maj. de întârz. accize	.X. lei
- dobânzi/maj. de întârz. TVA	.X. lei
- penalități de întârz. accize	.X. lei
- penalități de întârz. TVA	.X. lei,

cauza supusă solutionării este dacă societatea putea beneficia de scutire directă de la plata accizelor pentru cantitățile de produse energetice destinate aprovizionării navelor, provenind din import, în condițiile în care

importurile au fost efectuate in calitate de distribuitor (nu au fost urmate de plasarea imediată într-un regim suspensiv de accize) și nu pentru a fi utilizate pentru aprovizionarea propriilor nave .

În fapt, S.C. .X.S.A. cu declarațiile vamale nr. nr.11ROGL.X., .X., .X., .X., .X., .X., .X. din perioada 21.01.2011-18.03.2011 a pus în libera circulație, motorină, completând in rubrica 37, caseta “regim acciză” a declarației vamale, codul A2H reprezentând “*scutire de la plata accize pentru produse energetice livrate in vederea utilizarii drept combustibil [...] pentru navigatia in apele comunitare și pentru navigația pe caile navigabile interioare, inclusive pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private*”, scutire prevăzută la art. 206⁶⁰ alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea a anexat, la data depunerii declarațiilor vamale, Autorizația de utilizator final nr.RO.X./18.01.2011 precum și cea de distribuitor autorizat conform Autorizației pentru desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căi navigabile Seria F nr..X.-GL emisă de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii – Autoritatea navală română, cu valabilitate de la data 25.12.2010 și până la data de 21.12.2015.

În drept, art.206⁶⁰ alin.(1), lit.b, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data derularii operațiunilor , prevede:

(1) Sunt scutite de la plata accizelor:

[...]

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private.

Astfel potrivit prevederilor, art.206⁶⁰ alin.(1), lit.b, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private sunt scutite de la plata accizelor, modalitatea și condițiile de acordare a scutirii fiind prevazute la pct. 113.1.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens punctul 113.1.2 din Norme, invocat mai sus prevede:

113.1.2. (1) În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal sau de la un operator

economic care deține autorizație ca distribuitor de combustibil pentru navigație, denumit în continuare distribuitor.

(2) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, la prețuri fără accize, persoanele care dețin certificat de autorizare pentru navigație. Prin certificat de autorizare pentru navigație se înțelege orice document care atestă că nava este luată în evidența Autorității Navale Române, în cazul navelor românești, ori a altei autorități competente din alte state, în cazul navelor înregistrate în acele state.

[...]

(8) În vederea aprovizionării navelor de către distribuitori, aceștia trebuie să dețină autorizație de utilizator final.

[...]

(18) Produsele energetice destinate aprovizionării navelor de către distribuitori trebuie să provină de la un antrepozit fiscal, din operațiuni proprii de import sau din achiziții intracomunitare proprii. Atunci când produsele energetice provin din achiziții intracomunitare, distribuitorul trebuie să se autorizeze ca destinatar înregistrat.

(19) În cazul în care produsele energetice se achiziționează de distribuitor de la un antrepozit fiscal, achiziția produselor se face la prețuri cu accize.

(20) Distribuitorul efectuează aprovizionarea navelor la prețuri fără accize. În această situație prețul de vânzare al produsului energetic va fi stabilit de către distribuitor pe baza prețului de achiziție al produsului care nu are inclusă acciza.

(21) Deplasarea la nave a produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, realizată de distribuitor, va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă documentul de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparține nava.

(22) Pentru cantitățile de produse energetice livrate la prețuri fără accize navelor, distribuitorul poate solicita compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. În acest sens, distribuitorul depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

- a) copia autorizației de utilizator final;
- b) copia facturilor de achiziție;
- c) dovada plății accizelor;
- d) un exemplar pe suport hârtie al jurnalului prevăzut la alin. (16) aferent lunii calendaristice în care sunt înscrise cantitățile pentru care se solicită restituirea accizei;
- e) copii de pe documentele de livrare.

Scutirea de la plata accizelor se acorda direct beneficiarilor scutirii, cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un

antrepozit fiscal sau de la un operator economic care deține autorizație de distribuitor combustibil pentru navigație.

În cazul distribuitorului, potrivit alin.(18) al pct. 113.1.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, produsele energetice destinate aprovizionării navelor trebuie să provină de la un antrepozit fiscal, din achiziții intracomunitare sau din operațiuni proprii de import, situații în care intervine plata accizelor astfel:

- în cazul în care distribuitorul se aprovizionează de la un antrepozit fiscal achiziția produselor energetice se face la preturi cu accize;
- în cazul în care distribuitorul face achiziții intracomunitare de produse energetice destinate aprovizionării navelor, exigibilitatea accizelor intervine la momentul recepției marfurilor;
- în cazul în care distribuitorul se aprovizionează cu produse energetice destinate aprovizionării navelor, prin operațiuni proprii de import, sunt aplicabile prevederile art.206⁵ lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul importului acestora pe teritoriul comunității, coroborate cu dispozițiile art. 206⁷ alin.(1) lit.d), din același act normativ, care prevede că accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum, respectiv la momentul la care are loc *“importul de produse accizabile, chiar și nereglementar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize”*, momentul plății accizelor fiind momentul înregistrării declarației vamale de import, conform art. 206⁵¹ din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că societatea a pus în liberă circulație motorină care potrivit autorizației de utilizator final nr. RO.X./18.01.2011 emisă de Ministerul Finanțelor Publice a fost achiziționată de utilizatorul final în calitate de distribuitor, iar punerea în liberă circulație nu a fost urmată de plasarea motorinei într-un regim suspensiv, societatea contestatoare avea obligația să achite cuantumul accizelor aferente la momentul efectuării formalităților de punere în liberă circulație.

În același sens este și punctul de vedere exprimat în speța de față de Direcția de Legislație în Domeniul Accizelor, prin adresa nr. .X./17.10.2011, aflată la dosarul cauzei, unde se precizează:

“În concluzie, în baza autorizației de utilizator final și a autorizației de distribuitor combustibil pentru navigație pe care le deținea, SC .X.SA avea dreptul să beneficieze de regimul de scutire indirectă de la plata accizelor pentru produsele energetice destinate aprovizionării navelor.

Astfel, SC .X.SA avea obligația efectuării formalităților de import cu plata accizelor, ulterior având dreptul legal să solicite compensarea/restituirea accizelor

aferente produselor energetice livrate la nave in vederea utilizarii drept combustibil pentru navigație.”

De asemenea, se retine ca potrivit prevederilor alin.(20)-(22) ale pct. 113.1.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, aprovizionarea navelor cu produse energetice de catre distribuitor se face la prețuri fără accize, distribuitorul având posibilitatea de a solicita compensarea/restituirea accizelor pentru cantitățile de produse energetice livrate la prețuri fără accize.

În vederea recuperării de la bugetul de stat a accizelor aferente produselor energetice livrate pentru navigație în regim de scutire distribuitorii pot utiliza formularul “Cerere de restituire de accize” prevăzut în anexa nr.2 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 420/2007 privind aprobarea Procedurii de restituire a accizelor plătite de către utilizatorii produselor supuse accizelor armonizate, pentru care se acordă scutire indirectă.

În situația în care aprovizionarea navelor se efectuează cu produse energetice care provin din operațiuni proprii de import ale distribuitorului, sunt aplicabile și prevederile Ordinului nr.1939/2006 pentru aprobarea Procedurii de compensare a creanțelor fiscale rezultate din raporturile juridice vamale și de restituire a eventualelor diferențe, ca urmare a cererii de compensare/restituire depusă de contribuabilul titular al operațiunii vamale.

În același sens este și adresa Direcției de Legislație în Domeniul Accizelor nr..X./26.09.2011, transmisă Consiliului Concurenței ca urmare a sesizării formulate de SC .X.SA.

Referitor la susținerea societății că prevederile pct. 113.1.2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările trebuie interpretate în strânsă legătură cu prevederile pct. 82 alin.(4) din același act normativ, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât pct.82 alin.(4), invocat, se referă la produsele energetice achiziționate de utilizatorul final prin operațiuni proprii de import și utilizate de acesta într-unul din scopurile prevăzute la art. 206²⁰ din Codul fiscal, cu modificările ulterioare și nu este aplicabil în speța de față, respectiv societatea contestatoare s-a aprovizionat cu produse energetice destinate aprovizionării navelor, în calitatea sa de distribuitor și nu pentru a fi utilizate de acesta.

Referitor la invocarea de către societatea contestatoare a adresei Direcției Regionale Vamale .X. nr..X./23.12.2010, se reține că această adresa a fost emisă pentru o altă persoană decât petentul, nu rezultă dacă situația de fapt este identică cu cea din speța de față și nu conține precizări cu privire la documentele depuse în cererea de solicitare, iar soluția pronunțată în speța de față are la bază prevederile legale în vigoare în perioada verificată și incidența acestora asupra cauzei supuse soluționării raportată la situația de fapt fiscală.

Referitor la susținerea societății ca autoritatea vamală nu poate reveni retroactiv după ce în prealabil a aprobat operațiunile vamale pentru ca ulterior să solicite plata de diferențe de impozite și accesorii aferente aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât după acordarea liberului de vamă organele vamale pot efectua, în cadrul termenului de prescripție controlul vamal ulterior al declarațiilor, fără a se putea invoca pasivitatea ori neglijența, conform art.78 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr.2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, care prevede:

1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.[...]

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.

Referitor la susținerea societății că organele vamale au încălcat prevederile art.9 din Codul de procedura fiscală și faptul că din actele de control lipsesc mențiunile privind adresa organului emitent și documentele verificate și precizarea locului unde s-a desfășurat controlul se reține că actele de control au fost încheiate în baza art.78 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr.2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar și Ordinului Presedintelui Agenției Naționale de Administrarea Fiscală nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, în spetă nefiind aplicabile prevederile art.9 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea se reține că în subsolul deciziilor pentru regularizarea situației este menționată adresa organului de control, la pct.2 din procesele vamale, respectiv pct. 2.1.1 sunt menționate documentele verificate iar controlul a fost efectuat pe baza documentelor aflate la dispoziția autorității vamale, conform art.63 alin.(8) din Ordinului Presedintelui Agenției Naționale de Administrarea Fiscală nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior.

În consecința, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru suma de **X lei** reprezentând accize și taxa pe valoarea adăugată.

În ceea ce privește accesoriile aferente în suma de **X lei** stabilite prin **Decizia pentru regularizarea situației nr..X./50/17.06.2011** încheiată de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., acestea reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de **X lei** reprezentând accize și TVA, aceasta datorează și accesoriile aferente în sumă de **X lei**, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principale***.

În concluzie, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, în mod legal organele de control au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare în sumă totală de de .X. lei, reprezentând:

- Accize	.X. lei
- TVA	.X. lei
- dobânzi/maj. de întârz. accize	.X. lei
- dobânzi/maj. de întârz. TVA	.X. lei
- penalități de întârz. accize	.X. lei
- penalități de întârz. TVA	.X. lei

drept pentru care în conformitate cu art.216 alin.1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, conform careia "**Contestația poate fi respinsă ca:**

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat",

contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

Decide :

Respingerea ca neîntemeiata a contestației formulată de S.C. .X.S.A. împotriva Decizia pentru regularizarea situației nr. X/01.06.2011, emisă de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., pentru suma totală de .X. lei, reprezentând:

- Accize	.X. lei
- TVA	.X. lei
- dobânzi/maj. de întârz. accize	.X. lei
- dobânzi/maj. de întârz. TVA	.X. lei
- penalități de întârz. accize	.X. lei
- penalități de întârz. TVA	.X. lei

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL
X